

๑๕

เงินของผู้ถูกดำเนินการทางวินัย

พระราชบัญญัติ
เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒
เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน และเงินอื่น ๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือน” หมายความว่า รวมถึงเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันให้พักราชการ เป็นต้นไป

มาตรา ๖ กรณีที่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ได้รับราชการตามหน้าที่ล่วงเลยวันให้พักราชการ เพราะมิได้รับทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักราชการนั้น

มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมีวัชหมอง ให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมีวัชหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนดแต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด และถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

มาตรา ๘ ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการตายเสียก่อนคดี หรือกรณีถึงที่สุดให้เจ้ากระทรวงพิจารณาและวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่า จะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการหรือไม่จ่าย โดยอนุโลมตามมาตรา ๗

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัตน์

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ผู้ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนและเงินที่จ่ายเป็นรายเดือนระหว่างเวลาต้องขังแก่ข้าราชการตำรวจซึ่งกระทำผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาสั่งขัง จะเบิกจ่ายได้แต่เบี้ยเลี้ยง ซึ่งเป็นการลงโทษที่หนักกว่าข้าราชการพลเรือนมาก และทำให้เดือนร้อนไปถึงครอบครัวของผู้ถูกขังด้วย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเรื่องนี้ เพื่อความเป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจ.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

พระราชกฤษฎีกา
การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

“บำเหน็จ” หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

“บำนาญ” หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และเพื่อประโยชน์ของมาตรา ๒๐ ให้หมายความถึงบุคคลอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทบุคคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนด้วย

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑

เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑

การถือจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ การจ่ายเงินเดือนแต่ละปี ให้กระทรวง ทบวง กรม จ่ายตามบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีที่กรมบัญชีกลางอนุมัติ

การปฏิบัติเกี่ยวกับการถือจ่ายเงินเดือน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ เมื่อสิ้นปีใหม่ถ้ากรมบัญชีกลางยังมิได้อนุมัติบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปี ให้จ่ายเงินเดือนไปก่อนได้ตามบัญชีถือจ่ายปีที่แล้ว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตาย เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นครองอยู่หรือเงินเดือนเหลือจ่ายหรือให้ออนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่าย

หมวด ๒

การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้งซึ่งต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินเดือนในอัตราใด และให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้ออนอัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด

มาตรา ๑๕ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงดจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงหน้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกเป็นตัวเงิน

มาตรา ๑๖ ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งโอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือน ก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนในกรณีต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่ง และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ในกรณีตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ ก็ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) พันจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสามวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสามวันทำการ แต่ทั้งนี้กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

หมวด ๓

การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

มาตรา ๒๑ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลัง

อัตราเงินเดือนข้าราชการระหว่างพักราชการไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าเจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลัง ให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างไรก็ดี ก็ให้จ่ายเงินเดือนตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การจ่ายเงินช่วยเหลือในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๓ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย และหากข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษค่าวิชา เงินประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดให้รวมเงินดังกล่าวกับเงินเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าด้วย

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ โดยอนุโลม

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ

มาตรา ๒๔ เงินช่วยเหลือตามมาตรา ๒๓ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ถ้าข้าราชการผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงิน ก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร
- (๓) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามความในวรรคสองในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

มาตรา ๒๕ การขอรับเงินช่วยเหลือให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่งมีสิทธิรับเงินเดือนตาย เว้นแต่กรณีที่มีผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือ ผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาหนึ่งปีให้นับแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือ ถ้ามี ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามมาตรา ๒๔

หมวด ๕

การจ่ายเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ข้าราชการที่ลาป่วย ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวันทำการ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควร จะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินหกสิบวันทำการ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการลาเนื่องจากการคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๙ ให้ข้าราชการลาจส่วนตัวโดยได้รับเงินเดือนในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการ ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๓๐ ให้ข้าราชการที่ลาพักผ่อนประจำปี ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกินระยะเวลาที่กำหนด ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

มาตรา ๓๑ ตั้งแต่เริ่มรับราชการ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย หากประสงค์จะลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ทั้งนี้ ต้องรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

มาตรา ๓๒ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างนั้นได้ แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่รายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการภายในเจ็ดวัน ให้งดจ่ายเงินเดือนหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติราชการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะให้อำนาจให้จ่ายเงินเดือนระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๓๓ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัยให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงานหรือปฏิบัติการวิจัยจนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจอนุญาตการลา เห็นสมควรให้ข้าราชการลาไปศึกษาฝึกอบรม ดุงานหรือปฏิบัติการวิจัยเกินสี่ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ แต่ทั้งนี้เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินหกปี

มาตรา ๓๔ ข้าราชการที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๓๕ ข้าราชการที่ลาติดตามคู่สมรส ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๓๖ การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ลักษณะ ๒

เงินปีและเงินประจำตำแหน่ง

ที่จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

มาตรา ๓๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินปีในปีใด ให้จ่ายเงินปีในปีนั้นให้เต็มทั้งปีไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด

มาตรา ๓๘ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือองคมนตรี ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป สำหรับเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือองคมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียงวันก่อนวันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายสำหรับเดือนที่ถึงแก่ความตายนั้นให้เต็มเดือน

มาตรา ๓๙ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน แต่ไม่ต้องทำบัญชีถือจ่าย

ลักษณะ ๓

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

หมวด ๑

การจ่ายบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๐ การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาสั่งจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญในกรณีผู้เคยรับบำนาญอยู่แล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ แล้วออกจากราชการครั้งหลังโดยมีสิทธิได้รับบำนาญในครั้งหลังด้วย ถ้าการรับราชการในครั้งก่อนกับครั้งหลังต่างกระทรวง ทบวง กรมกัน ให้รวมจ่ายบำนาญทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลัง

ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลังจะจ่ายได้ต่อเมื่อกรมบัญชีกลางสั่งจ่ายให้แล้ว และให้จ่ายทางส่วนราชการเดิมที่จ่ายบำนาญนั้น

ในกรณีที่การกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ผู้นั้นมีสิทธิเลือกขอรับบำนาญทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองในขณะนั้น

มาตรา ๔๑ บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือน เป็นต้นไป

บำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตายหรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒ ถ้าผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนเท่ากับบำนาญรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน แต่ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอด หรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ไม่ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ

ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่กรมบัญชีกลางจะส่งจ่ายบำนาญ ให้มีระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือพิเศษตามความในมาตรา ๒๕ ตั้งแต่วันที่กรมบัญชีกลางส่งจ่ายบำนาญ

มาตรา ๔๓ การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนทำวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นห้าวันทำการ แต่ทั้งนี้กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๔ การตรวจสอบการมีชีวิตของผู้รับบำนาญก่อนจ่ายบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

มาตรา ๔๔ ทวิ ให้ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมืองและเป็นผู้รับบำนาญตามมาตรา ๔๐ ไว้แล้ว มีสิทธิเปลี่ยนส่วนราชการที่จ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิม โดยอาจเลือกขอรับทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นออกจากราชการครั้งหลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองก็ได้

หมวด ๒

การจ่ายเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๕ การจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่มีคุณธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “เงินเดือน” แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๗ ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๘ ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๑๐ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๑๖ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๒๐ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๒๘ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๙

มาตรา ๔๐ วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕

มาตรา ๔๓ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๔๔ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๔๔ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙

ที่ มท.๔๑๓๒๕/๒๕๐๓

กระทรวงการคลัง

๑๒ กันยายน ๒๕๐๓

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนข้าราชการที่ไม่ยอมรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือที่ กค.๑๐๓๖๘/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๓

ตามที่แจ้งว่า กรมตำรวจได้ออกคำสั่งหมู่ที่ ๔๑๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๓ ให้ ส.ต.ท. เย็น มาร์ักษ์ ประจำใน ผ.๔ ศปก. และพลา สมัคร สังกัดเวียง สู้ตริก ประจำใน ผข๖ ศปก. ต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๔ ตั้งแต่วันรับคำสั่ง และทาง ทนท.ศปก. ได้รับคำสั่งดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๐๓ และ ทนผ.๔ กับ ทนผ.๖ ได้นำคำสั่งดังกล่าวให้ตำรวจทั้ง ๒ นายทราบ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๐๓ แต่ตำรวจทั้ง ๒ นายนี้ ยังไม่ยอมรับทราบคำสั่งโดยชี้แจงเหตุผลว่า กำลังทำบันทึกชี้แจงเหตุผลขอความเป็นธรรมไปยังอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งกรมตำรวจได้มีบันทึก ที่ ๕๑๐๑/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๓ แจ้งไปยัง ทนท.ศปก. ว่าได้ยกคำร้องของตำรวจทั้ง ๒ นี้เสีย เพราะเหตุผลไม่เพียงพอผู้บังคับบัญชาของตำรวจทั้งสองได้นำคำสั่งไปให้ตำรวจทั้งสองทราบอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๗ และ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๐๓ แต่ตำรวจทั้งสองก็ยังไม่ยอมลงนามรับทราบคำสั่งอีก จนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๓ จึงได้ยอมลงนามรับทราบคำสั่ง ดังนั้นจะสมควรจ่ายเงินเดือนและเงินที่จ่ายควบกับเงินเดือนให้ตำรวจทั้งสองประการใด นั้น

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เมื่อปรากฏตามข้อเท็จจริงว่า ผู้บังคับบัญชาได้นำคำสั่งไปให้ทราบ แต่เจ้าตัวไม่ยอมลงชื่อ รับทราบคำสั่ง โดยอ้างว่าได้อุทธรณ์คำสั่งขอความเป็นธรรมอยู่ยอมถือได้ว่าได้รับทราบคำสั่ง เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๐๓ แล้ว และหมดสภาพเป็นข้าราชการ เงินเดือนและเงินที่จ่ายควบเงินเดือนก็เบิกจ่ายได้เฉพาะ ในระหว่างเป็นข้าราชการอยู่ตามระเบียบเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

ปลัดกระทรวงการคลัง

๑๖ มกราคม ๒๕๑๕

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา
เรียน (เวียงกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยกระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นสมควรวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน ระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาว่าควรจะได้ยึดถือเอาผลการพิจารณาเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นหลัก ในการพิจารณาจ่ายเงินเดือน ดังนี้

๑. ถ้าไม่มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งพักราชการ เมื่อการพิจารณาคดีถึงที่สุดแล้ว
  - ก. ถ้าปรากฏว่ามีความผิดศาลพิพากษาให้ลงโทษ เงินเดือนระหว่าง นั้น ห้ามมิให้จ่าย
  - ข. ถ้าปรากฏว่าไม่มีความผิดให้ถือเกณฑ์การจ่ายเงินเดือน ดังนี้
    - (๑) ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือมีการตั้งกรรมการสอบสวน แต่ปรากฏว่าไม่มีมลทินหรือมีหมองให้จ่ายเงินเดือนเต็ม
    - (๒) ถ้ามีการตั้งกรรมการสอบสวน และปรากฏว่ามีมลทินหรือมีหมองให้จ่ายให้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนตามเกณฑ์อย่างเดียวกันกับการจ่ายเงินระหว่างพักราชการ

๒. ถ้ามีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งพักราชการ ซึ่งไม่มีผลย้อนหลังไปถึงวันแรกที่ ถูกจับกุมคุมขัง หรือถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาล สำหรับเงินเดือนในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ถูกจับกุมคุมขังหรือถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลจนถึงวันก่อนวันสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือ วันสั่งพักราชการให้จ่ายตามเกณฑ์อย่างเดียวกับเงินเดือนระหว่างพักราชการโดยอนุโลม และได้เสนอขอให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่โดยที่คณะรัฐมนตรีได้สิ้นสุดลงตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓ สำนัก เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี จึงได้ส่งไปให้คณะปฏิวัติพิจารณาดำเนินการต่อไป

บัดนี้ เลขาธิการคณะกรรมการปฏิวัติรายงานว่าสภาพบริหารคณะปฏิวัติได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๑๕ อนุมัติหลักเกณฑ์ตามที่กระทรวงการคลังเสนอทั้งสองข้อ จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พลเรือเอก อนันต์ เนตรโรจน์ ร.น.
(อนันต์ เนตรโรจน์)
เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ระเบียบกรมบัญชีกลาง

ว่าด้วย การจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ
โดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก
เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น

พ.ศ.๒๕๕๑

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๙ เปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจกำหนดสิทธิการได้รับเงินเดือนของข้าราชการ ที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในกรณีอื่น จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นอธิบดีกรมบัญชีกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ อธิบดีกรมบัญชีกลาง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิกเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วต่อมาได้มีการยกเลิก เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามคำพิพากษาของศาล หรือคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายให้กลับเข้ารับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนให้ผู้นั้นในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งนั้น ดังนี้

(๑) กรณีมิได้กระทำความผิด หรือกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มีใช้คำสั่งลงโทษทางวินัยให้จ่ายเต็มจำนวนของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับ

(๒) กรณีได้กระทำความผิด ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีที่ข้าราชการตามข้อ ๓ ยังมิได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ เนื่องจากได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือถึงแก่ความตายก่อนคดีถึงที่สุดหรือก่อนกรณีถึงที่สุด การจ่ายเงินเดือนในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือวันที่ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การจ่ายเงินเดือนระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัด จ่ายให้ภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันให้ยกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น โดยจ่ายจากเงินงบประมาณปีปัจจุบัน

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๖๖ง ๒ เม.ย.๕๑)

ที่ กค ๐๔๓๐.๗/๐๗๐๕๙

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อการพิจารณาอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือน

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๕/๑๘๖๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามที่แจ้งว่า การพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการในกรณีที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีที่มีการอุทธรณ์การลงโทษแล้วต่อมาได้รับการพิจารณากরণโทษหรือลดโทษ และกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายนั้นพิจารณาแล้วเห็นว่าคำสั่งลงโทษเป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิดจึงสั่งยกโทษและให้กลับเข้ารับราชการ ในปัจจุบันข้าราชการผู้ถูกสั่งลงโทษ ได้มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ และศาลปกครองได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษในประเด็นต่าง ๆ เช่น

๑. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการ ต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้ยื่นฟ้องขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวซึ่งศาลปกครองพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า พฤติการณ์และการกระทำยังไม่เป็นความผิดวินัยร้ายแรง คำสั่งลงโทษจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว และคดีถึงที่สุด

๒. กรณีตามข้อ ๑ ถ้าศาลปกครองพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า กระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งลงโทษจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว และคดีถึงที่สุด

จึงขอหารือว่า กรณีตามข้อเท็จจริงดังกล่าวจะต้องปรับตามกฎหมายหรือระเบียบใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่หารือหากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศาลปกครองได้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยร้ายแรง (คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก) เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยคดีถึงที่สุดแล้ว และคำพิพากษากำหนดให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ส่วนราชการออกคำสั่ง ในกรณีนี้ย่อมต้องถือว่าข้าราชการรายดังกล่าวมีฐานะเป็นข้าราชการต่อเนื่องตลอดมา เสมือนไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงมาก่อน สิทธิที่จะได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการในช่วงเวลานั้น จึงต้องพิจารณาตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นใน

ลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติให้ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการ ในกรณีอื่นที่มีใช้การละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือหนีราชการจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด ซึ่งในกรณีตามข้อหาหรือเป็นกรณีที่ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการ เพราะถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง โดยคำสั่งที่มีขอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นกรณีที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น มิใช่การละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือหนีราชการซึ่งมิได้มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติเกี่ยวกับการนี้ไว้ การพิจารณากำหนดสิทธิในการได้รับเงินเดือนในกรณีนี้ จึงเป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และ เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) มนัส แจ่มเวหา
(นายมนัส แจ่มเวหา)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักบริหารการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ
โทร. ๐-๒๒๗๓-๙๖๐๗

ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖

กระทรวงการคลัง

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการ
วินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย
เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

เนื่องด้วยข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
ความผิดทางวินัย และได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น ในทางปฏิบัติคณะกรรมการ
สอบสวนจะงดการสอบสวนเพราะข้าราชการผู้นั้นได้พ้นจากราชการ เพราะถึงแก่ความตายไปแล้ว แต่โดยที่
ข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการวินิจฉัย
เรื่องที่กระทำผิดวินัย นั้น มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๓ บัญญัติ
ให้กระทรวงเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษ
ถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกทายาท
ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด เพื่อบำเหน็จตามนัยมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ.๒๔๙๔ กระทรวงการคลังใคร่ขอความร่วมมือให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการซึ่งถูกตั้งกรรมการ
สอบสวนปฏิบัติดังนี้

๑. ในกรณีข้าราชการถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย ต่อมาได้ถึงแก่ความตายเสียก่อน
การสอบสวนพิจารณาทางวินัยเสร็จสิ้น ให้ผู้สั่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยสั่งให้คณะกรรมการ
สอบสวนทำการสอบสวนต่อไปและสรุปความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัด
ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ โดยเร็วที่สุดเพื่อบรรเทาความ
เดือดร้อนของทายาทที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

๒. ให้เจ้าสังกัดรีบแจ้งการถึงแก่กรรมของข้าราชการในกรณีดังกล่าวตามข้อ ๑ ให้กรมบัญชีกลาง
ในโอกาสแรกพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย และคำสั่งให้ทำการสอบสวน
ต่อไปตามนัยแห่งข้อ ๑ ให้ด้วย

๓. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยได้ทำการสอบสวนต่อไป และสรุปความเห็น
ประการใด ขอให้ส่งค่าแถลงผลการสอบสวนของคณะกรรมการดังกล่าวให้กรมบัญชีกลาง ๑ ชุด ภายใน

๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนเสร็จ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จ
ตกทอดให้หรือไม่ต่อไป

กระทรวงการคลังหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือในกรณีดังกล่าวด้วยดี จึงขอถือโอกาสขอบคุณ
ล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) อำนวย วีรวรรณ
(นายอำนวย วีรวรรณ)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองบำเหน็จบำนาญ
กรมบัญชีกลาง
โทร. ๒๒๑๕๘๕๑

ที่ กค ๐๕๐๓/๓๐๐๖๖

กระทรวงการคลัง

๑๗ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้แก่ข้าราชการ
เรียน (ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ)

เนื่องจากได้มีส่วนราชการบางแห่งหรือเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ เพื่อถือปฏิบัติในการพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการ ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องและอยู่ในแนวเดียวกัน จึงขอเรียนขอความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนี้

๑. มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ ได้บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด”

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมีหมองให้จ่ายเต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมีหมองหรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการ ตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนดแต่เฉพาะค่าเข้าบ้านให้จ่ายเต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด และถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

๒. การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ตามนัยมาตรา ๗(๑) หรือ (๒) หรือกรณีไม่จ่ายให้ตาม (๓) ข้างต้น จึงต้องพิจารณาว่าคดี หรือกรณีที่เป็นเหตุให้ข้าราชการถูกสั่งพักราชการนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เพียงใดเสียก่อน

การพิจารณาว่า คดีหรือกรณีถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เพียงใด ถ้าหากเป็นคดีในศาลคดีถึงที่สุด เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีได้ดำเนินคดีในศาลหากแต่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีจะ

ถึงที่สุดเมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จ และรายงานผลการสอบสวนนั้นไปยังผู้มีอำนาจสูงสุดในกระบวนการพิจารณาทางวินัยของข้าราชการ และผู้มีอำนาจดังกล่าวได้รับทราบผลการสอบสวนนั้น หรือได้มีคำสั่งเกี่ยวกับกรณีนั้นแล้ว

ทั้งนี้ เพราะว่าการรายงานผลการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไป ตามลำดับนั้น ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงโทษได้ เช่น อาจจะสั่งยกโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษได้อีก และโดยเฉพาะสำหรับข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้มีอำนาจสูงสุดในกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัย ได้แก่ ก.พ. ฉะนั้น กรณีข้าราชการถูกสอบสวนทางวินัยจะถึงที่สุดก็ต่อเมื่อ ก.พ.ได้รับทราบผลการสอบสวนแล้ว โดยมีได้เปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่น หรือถ้า ก.พ.ได้เปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่น กรณีจะถึงที่สุดตามผลของการเปลี่ยนแปลงโทษของ ก.พ.เท่านั้น

สำหรับกรณีข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการ และถูกลงโทษทางวินัยได้ร้องทุกข์หรืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษก็เช่นเดียวกัน การพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการจะกระทำได้อีกก็ต่อเมื่อได้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ถึงที่สุดแล้วเท่านั้น

สำหรับข้าราชการประเภทอื่นๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ต้องถือปฏิบัติทำนองเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชาญชัย ลีถาวร

(นายชาญชัย ลีถาวร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองเงินเดือน

โทร. ๒๒๒๓๘๒๑ , ๒๒๒๗๓๕๐ , ๒๒๒๗๓๕๘ , ๒๒๑๕๘๕๐

ที่ กค ๐๕๐๔/๔๖๕๙๑

กระทรวงการคลัง

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมบัญชีกลางที่ ๐๔/๓๒๖๖๐ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๙
๒. สำเนาภาพถ่ายหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท. ๐๕๐๓/๖๐๕
ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๒๐

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า ในการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการตำรวจ ซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงมักจะปรากฏตามหลักฐานที่ส่งไปว่ากรมตำรวจมีคำสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ.๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๙๕ แต่มิได้ระบุให้เป็นการขัดแย้งว่าการลงโทษนั้นกระทำตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่มาตราใด กรณี ดังกล่าวนี้กรมบัญชีกลางได้เคยทักท้วงมายังกระทรวงมหาดไทย ขอให้แจ้งกรมตำรวจพิจารณาแก้ไขคำสั่งที่ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเสียใหม่ให้ถูกต้อง (สิ่งที่ส่งมาด้วยหมายเลข ๑) แต่กระทรวงมหาดไทยยืนยันว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบและมีผลตามกฎหมายแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขใหม่ (สิ่งที่ส่งมาด้วยหมายเลข ๒)

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า ข้าราชการตำรวจผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งอยู่ในข่ายจะต้องถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจชอบที่จะสั่งลงโทษให้ผู้นั้นออกจากราชการตามหลักเกณฑ์ ที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องบัญญัติไว้ได้ แต่สิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของบุคคลดังกล่าวจะมีหรือไม่เพียงใดย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๔ ซึ่งบัญญัติว่า “บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากประจำการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีควมผิด ฯลฯ” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยโดยปกติไม่อยู่ในข่ายมีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวเว้นแต่กรณีนั้นๆ จะเป็นการลงโทษตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๗๗ ซึ่งให้ถือว่าเป็นกรณีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีควมผิด หรือเป็นการลงโทษตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๖ ทวิแห่งพระราช

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งให้ผู้ถูกส่งลงโทษให้ออกมีสิทธิได้รับ
บำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้กรมตำรวจทราบ และถือ
ปฏิบัติในการส่งลงโทษให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยในโอกาสต่อไปขอให้ระบุ
ในคำสั่งให้เป็นการชัดแจ้งว่ากรณีนั้นๆ เป็นการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้
อยู่มาตราใด เพื่อสะดวกแก่การวินิจฉัยว่าผู้ถูกส่งให้ออกจากราชการจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญหรือไม่
กระทรวงการคลังหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
ชาญชัย ลีถาวร
(นายชาญชัย ลีถาวร)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองบำเหน็จบำนาญ
กรมบัญชีกลาง
โทร. ๒๒๑๕๘๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

โทร. ๒๕๒๗๙๑๓

ที่ ๐๕๐๓ (พ) / ๑๐๖๕๔

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๕

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

ผบช.ก. , ผบช.น. , ผบช.ภ. ๑ - ๔ , ผบช.ศ. , ผบช.ตชด. , พตร. , จตร. , หน่วยขึ้นตรงต่อกรม

ด้วยกระทรวงการคลังมีหนังสือที่ กค. ๐๕๐๔/๔๖๕๙๑ ลงวันที่ ๑๑ พ.ย.๒๕๒๔ ขอความร่วมมือเกี่ยวกับการออกคำสั่ง ลงโทษข้าราชการตำรวจซึ่งให้ออกจากราชการ โดยขอให้ระบุในคำสั่งว่าให้ออกจากราชการตามมาตราใด ของ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่ใช้อยู่ (ขณะเกิดเหตุ) เพื่อสะดวกแก่การวินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญหรือไม่ ดังสำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่แนบมาพร้อมนี้

ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่มีผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาซึ่งกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ออกจากราชการโดยอาศัยอำนาจตาม ม.๙ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ.๒๔๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ม.๔ แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๙๕ นั้น กรมบัญชีกลางได้เคยทักท้วงว่าเป็นคำสั่งยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ให้ ตร. ทบทวน ตร. เห็นว่ากรณีเรื่องนี้ คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเห็นชอบในการลงโทษ ว่าเป็นการลงโทษโดยชอบด้วยกฎหมาย ตร. จึงมีหนังสือยืนยันในนามกระทรวงมหาดไทย แจ้งให้กรมบัญชีกลางทราบ แต่ก็มีหนังสือของกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวข้างต้น แจ้งผ่านกระทรวงมหาดไทย ขอให้แจ้ง ตร. ทราบ และถือปฏิบัติในการสั่งลงโทษข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยในโอกาสต่อไป ขอให้ระบุในคำสั่งให้เป็นการชัดเจนว่ากรณีนั้นๆ เป็นการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในมาตราใด เพื่อสะดวกในการวินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญหรือไม่ ดังนั้นเพื่อเป็นการให้ความร่วมมือกับกระทรวงการคลัง นอกจากจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่ง พ.ร.บ. วินัยข้าราชการตำรวจฯ แล้ว ต่อไปให้ระบุในคำสั่งว่าเข้าเหตุให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ที่ใช้อยู่ในขณะเกิดเหตุ บพมาตราใด ไว้ในคำสั่งให้ชัดเจนด้วย จึงแจ้งมาให้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. อุดม ลัดพลี

(อุดม ลัดพลี)

ผู้ช่วย อ.ตร.บร.

๒๖ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ผู้ถูกสั่งพักราชการเต็มจำนวน
เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

โดยที่มาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ บัญญัติไว้ว่า “เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรามีได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้จ่ายเต็ม” ดังนั้น การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรให้เต็มจำนวนได้ตามนัยบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักรมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นประกอบกัน หากปรากฏว่าไม่มีความผิดแต่เพียงอย่างเดียวโดยที่ยังมิได้พิจารณาว่า ผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมองหรือไม่ด้วยแล้ว ก็ยังไม่อาจสั่งให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้เต็มได้ ฉะนั้น เพื่อให้การจ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามนัยบทบัญญัติดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความเข้าใจดังนี้

๑. ข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการเนื่องจากมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือข้าราชการที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ซึ่งได้ถูกสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา และได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นไว้ด้วยตามนัยมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่น ถ้าภายหลังผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดและได้กลับเข้ารับราชการ ก่อนที่จะสั่งให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้เต็มจำนวน ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาด้วยว่า เมื่อกรณีถึงที่สุด หรือคดีและกรณีถึงที่สุดแล้ว นอกจากข้าราชการผู้นั้นจะไม่มี ความผิด ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นแล้ว ผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นด้วยหรือไม่ เมื่อพิจารณาหรือสอบสวนได้ความว่า ไม่มีมลทินหรือมัวหมองด้วยแล้ว จึงจะสั่งให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้เต็มได้ ทั้งนี้ ให้ระบุในคำสั่งเกี่ยวกับเงินเดือนระหว่างพักราชการให้ชัดเจนด้วยว่า “ข้าราชการผู้นั้นมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง” ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น ถ้าเพียงแต่ระบุในคำสั่งว่าข้าราชการผู้นั้นไม่มีความผิดเพียงอย่างเดียว แม้จะสั่งให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้เต็มจำนวน กระทรวงการคลังก็ อาจจะยังไม่จ่ายเงินเดือนในระหว่างนั้นให้ได้

๒. ข้าราชการที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ได้ถูกสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นไว้ด้วย หากปรากฏว่าเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง เหตุที่สั่งให้พักราชการก็เป็นอันหมดไป เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการแล้ว ก่อนที่จะสั่งให้ได้รับเงินเดือนระหว่างพักราชการเต็มจำนวนหรือไม่ ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาว่า ข้าราชการผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมองหรือไม่เสียก่อน โดยอาจพิจารณาจากคำพิพากษาของศาล แต่ถ้าคำพิพากษาของศาลไม่อาจให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ได้ ก็อาจใช้วิธีการสอบสวน แล้วนำผลของการพิจารณา หรือผลการสอบสวนนั้นแล้วแต่กรณี มาพิจารณาว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้ได้เพียงใด ซึ่งถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นไม่มีมลทินหรือมัวหมองด้วยแต่ประการใด ก็ให้สั่งการเกี่ยวกับเงินเดือนเช่นเดียวกับข้อ ๑

๓. สำหรับข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ก็ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามนัยดังกล่าวข้างต้นเช่นเดียวกันด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) นายภูษงค์ เฟ่งศรี
(นายภูษงค์ เฟ่งศรี)
รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองเงินเดือน

โทร. ๒๒๒ - ๓๘๒๑, ๒๒๒ - ๕๘๒๕

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการให้ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิม
รับโทษที่เพิ่มขึ้นหรือกลับคืนสู่ฐานะเดิม

พ.ศ.๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๙๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ และมติ ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗ จึงออก กฎ ก.ตร.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร.นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการตำรวจผู้ใดไปแล้ว ภายหลังได้มีคำสั่งให้เพิ่มโทษลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งดังกล่าวให้ส่งยกเลิกคำสั่งเดิมด้วย

ข้อ ๓ การเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษคำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันพับไป ทั้งนี้ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามข้อ ๕

ข้อ ๔ การเพิ่มโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่เบาลง ให้อัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันพับไป ทั้งนี้สำหรับการลดอัตราโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามข้อ ๕

ข้อ ๕ กรณีมีคำสั่งใหม่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิม ดังนี้

(๑) กรณีคำสั่งลงโทษเดิมเป็นสาเหตุให้ต้องงดจ่ายเงินเดือน หรือไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน หรือไม่ได้รับเงินอื่นอันพึงได้ตามกฎหมายหรือระเบียบ เมื่อมีคำสั่งใหม่ให้ลดโทษ หรืองดโทษ หรือยกโทษ ให้คืนเงินเท่าที่จะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบหากไม่มีคำสั่งลงโทษเช่นนั้น

(๒) กรณีคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษจากคำสั่งเดิมซึ่งลงโทษกักขังหรือกักยามซึ่งผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับโทษไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นลงโทษกักขัง หรือทัณฑ์กรรม แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นสถานโทษที่เบาลง ผู้ถูกสั่งลงโทษไม่ต้องรับโทษตามคำสั่งลงโทษใหม่อีก

(๓) กรณีคำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน

(ก) ถ้าคำสั่งใหม่ให้งดโทษ หรือยกโทษ หรือลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง ได้แก่ การลดโทษเป็นลงโทษกักขัง กักขัง กักขัง ทักษะกรรม หรือภาคทัณฑ์ ให้คืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

(ข) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลงในสถานโทษเดิม ให้คืนเงินเดือนตามอัตราโทษส่วนที่เกินซึ่งได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

(ค) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ได้แก่ การเพิ่มโทษเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖๖ก ๑๓ ต.ค.๕๗)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๗๐

ที่ ๐๐๑๑.๓/ว ๐๔๕

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ชักข้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทางวินัยหรือสิทธิประโยชน์
หลังถูกดำเนินการทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ผบช. , ผบก. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๖/๒๕๔๘ ลง ๒๐ มิ.ย.๔๘ เรื่องมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ และกำหนดแนวทางปฏิบัติ ข้อ ๘ กำหนดแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทางวินัย หรือสิทธิประโยชน์หลังถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เช่น การพิจารณาเงินเดือนระหว่างพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การพิจารณาเรื่องบำเหน็จตกทอด โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ (๒) (๓) (๔) แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินการ แต่ปรากฏว่าบางหน่วยยังดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงชักข้อมแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทางวินัยหรือสิทธิประโยชน์หลังถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ พิจารณาดำเนินการ ตาม พ.ร.บ. เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒, พ.ร.ฎ.การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม, ระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ.๒๕๒๓ และตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. กรณีการพิจารณาเงินเดือนระหว่างพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม พ.ร.ฎ. การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ วรรคแรก และมาตรา ๒๒ ประกอบกับ พ.ร.บ.เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๗ (๒) กำหนดให้ เจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณากำหนดการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออก ซึ่งตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

มาตรา ๖ กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี การอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนในกรณีดังกล่าวผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ จึงต้องเสนอขออนุมัติต่อนายกรัฐมนตรี โดยตรง โดยรูปแบบหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้ประยุกต์ใช้ตามตัวอย่างที่แนบมาด้วยนี้

๓. กรณีศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ ดำเนินการตามแนวทางหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค ๐๔๓๐.๗/๐๗๐๕๕ ลง ๒๙ ก.ย.๕๕ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาด้วยนี้

จึงแจ้งมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. อัมรินทร์ เนียมสกุล

(อัมรินทร์ เนียมสกุล)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

(ตัวอย่าง)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ ดช ...../.....

วันที่

เรื่อง ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพักราชการ (ให้ออกจากราชการไว้ก่อน) แก่ .....

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

๑. เรื่องเดิม

ด้วย สิบตำรวจตรี..... ผู้บังคับหมู่..... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อกล่าวหา) .....

เหตุเกิดเมื่อ .....

โดย..... (คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

และ..... (คำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) .....

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ ผลการสอบสวนพิจารณา .....

๒.๒ ผลทางคดีอาญา .....

๒.๓ ผลการพิจารณาของ ก.ตร. ....

๒.๔ อื่นๆ .....

๓. ข้อกฎหมาย ระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

มาตรา ๖ วรรคแรก .....

มาตรา ๙๕ วรรคสี่ .....

๓.๒ พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕

มาตรา ๒๑ วรรคแรก .....

มาตรา ๒๒ .....

๓.๓ พระราชบัญญัติเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒

มาตรา ๗ (๒) .....

๓.๔ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๓๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เรื่อง มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ และกำหนดแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๘ .....

๔. ข้อพิจารณา

พิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยของ สิบตำรวจตรี ..... กรณีถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่า สิบตำรวจตรี ..... ผู้ถูกสั่งพักราชการ (หรือถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อน) มิได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กล่าวหา แต่มีมลทินหรือมีหมองใน กรณีที่ถูกสอบสวน จึงมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างถูกพักราชการ (หรือถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ไม่เกิน กึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันที่ให้พักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๗ (๒) และพระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ วรรคแรก และมาตรา ๒๒ แต่การจะเห็นสมควรเบิกจ่ายในจำนวนเท่าใดนั้นเป็นอำนาจของเจ้ากระทรวงจะพิจารณากำหนด ซึ่งการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนในกรณีนี้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี้ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๖

อนึ่ง เรื่องในทำนองเดียวกันนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เคยเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ให้ผู้มีสิทธิ จำนวน ๑ ใน ๓ ของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันพักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ซึ่งก็ได้รับการพิจารณาอนุมัติตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอมาโดยตลอด ในเรื่องของ สิบตำรวจตรี.....นี้ เห็นควรอนุมัติเงินเดือนระหว่างพักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ในทำนองเดียวกับเรื่องอื่นๆ

๕. ข้อเสนอ

เห็นควรอนุมัติเงินเดือนระหว่างพักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ให้ สิบตำรวจตรี ..... จำนวน ๑ ใน ๓ ของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันพักราชการ (หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ
รวม.....แผ่น

พร้อมนี้ได้เสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาด้วย

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ.๒๕๐๒ ที่ต้องเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เฉพาะกรณี มาตรา ๗ (๒) เท่านั้น คือกรณีการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่า

- ผู้ถูกพักราชการ (ให้ออกจากราชการไว้ก่อน) มิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมีหมองหรือมีวัชระ
- ผู้ถูกพักราชการ (ให้ออกจากราชการไว้ก่อน) ได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้

ออก ปลดออก หรือไล่ออก

๒. ส่วนกรณีผู้ถูกพักราชการ (ให้ออกจากราชการไว้ก่อน) มิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมีหมอง ตามมาตรา ๗ (๑) เป็นกรณีที่กฎหมายได้กำหนดจำนวนเบิกจ่ายไว้ชัดเจนแล้ว จึงให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ ดำเนินการไปภายในอำนาจ

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
พ.ศ.๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

.....
มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“การรักษาพยาบาล” หมายความว่า การให้บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขโดยตรงแก่ผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวของผู้มีสิทธิ เพื่อการรักษาโรค การตรวจวินิจฉัย การฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต และให้หมายความรวมถึงการตรวจสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคเพื่อประโยชน์ด้านสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่ไม่รวมถึงการเสริมความงาม

.....
“ผู้มีสิทธิ” หมายความว่า

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำจากเงินงบประมาณรายจ่ายงบบุคลากรของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจซึ่งอยู่ในระหว่างรับการศึกษาอบรมในสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ

.....
มาตรา ๕ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล และก่อนที่การรักษาพยาบาลจะสิ้นสุดลง ผู้มีสิทธิได้พ้นสภาพความเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ

ลูกจ้างชาวต่างประเทศ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ หรือถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือบุคคลในครอบครัวพ้นสภาพความเป็นบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองหรือบุคคลในครอบครัวจนถึงสิ้นสุดการรักษาพยาบาลในคราวนั้น

.....

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๓ก ๒ เม.ย.๕๓)

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๒๒.๒/ว ๕๑

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง การขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญาไม่ถึงที่สุด

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ อธิการบดี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างอิง ๑. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๗/ว ๑ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๗

๒. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. กระทรวงการคลังได้กำหนดเรื่องการขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการด้วยเหตุเกษียณอายุโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด ให้สามารถขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของตนเองหรือบุคคลในครอบครัวได้ โดยไม่ต้องรอหลักฐานการพิจารณาตอบรับทราบว่าการณีเป็นการถึงที่สุดแล้วจากส่วนราชการ เจ้าสังกัด โดยจัดให้มีการประกันด้วยบุคคลตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เนื่องจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาและออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญาไม่ถึงที่สุด ตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ ซึ่งมีผลทำให้วิธีปฏิบัติในการขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ ไม่ครอบคลุมและสอดคล้องกัน จึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง ๑ และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการผู้ขอรับบำนาญซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาและออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญาไม่ถึงที่สุด โดยจัดให้มีการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด ดังนี้

๑. ข้าราชการผู้ขอรับบำนาญซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกข่มขู่ความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด และนอกจากราชการโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ซึ่งขอใช้สิทธิสวัสดิการรักษายาบาลจะต้องเป็นผู้ขอรับบำนาญต่อทางราชการโดยจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินไว้เป็นประกันการรับเงินบำนาญกับส่วนราชการเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการประเภทนั้นๆ มิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕ / ว ๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. การประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน

๒.๑ การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคน ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการของผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเบี้ยหวัดบำนาญของผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาลมาค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคน ที่ได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้าง ไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเบี้ยหวัดบำนาญของผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล หรือได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้าง รวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเบี้ยหวัดบำนาญของผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาลมาค้ำประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้นกำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกัน โดยยอมผูกพันรับผิดชอบในเงินค่ารักษายาบาลอย่างไม่มีจำกัดวงเงิน แต่ไม่เกินจำนวนเท่าที่เบิกไปจริง ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวให้มีผลผูกพันภายในกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกิน ๓ ปี หรือเมื่อกรณีถึงที่สุดและได้มีการตอบรับทราบผลการดำเนินการจากส่วนราชการเจ้าสังกัด

๒.๒ การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะกาลและมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียน ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตัวเงินคลัง พันธบัตร ตัวเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้นๆกำหนดไว้

๓. ภายในระยะเวลา ๓ เดือนก่อนครบกำหนด ๓ ปีนับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้ผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อที่ผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลดังกล่าวมีสิทธิต่อเนื่องไปได้ และให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๔. การขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลนั้น สามารถกระทำได้ก็ต่อเมื่อส่วนราชการต้นสังกัดส่งข้อมูลคำขอเบิกเงินบำนาญผ่านระบบบำนาญให้กรมบัญชีกลางโดยผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญสามารถใช้สิทธิทั้งในระบบเบิกจ่ายตรงสวัสดิการการรักษาพยาบาลข้าราชการหรือกรณีใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการต้นสังกัดมีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลแก่บุคคลดังกล่าวแล้ว ให้แยกเก็บหลักฐานที่เกี่ยวกับการเบิกเงินไว้จนกว่าจะมีคำสั่งกรณีถึงที่สุด

๕. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลดังกล่าวถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบโดยด่วนพร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดด้วยเพื่อว่า

๕.๑ หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๕.๒ การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดบำนาญ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักมาตรฐานค่าตอบแทนและสวัสดิการ กรมบัญชีกลาง ทราบโดยด่วน เพื่อตรวจสอบค่ารักษาพยาบาลในระบบเบิกจ่ายตรงสวัสดิการการรักษาพยาบาลข้าราชการของบุคคลดังกล่าวและครอบครัว และพิจารณาดำเนินการเรียกเงินคืน ให้เสร็จสิ้น หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และนำเงินส่งคืนคลังตามระเบียบของทางราชการต่อไป

๖. สำหรับผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๑๗/ว ๑ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๗ ไว้แล้วก่อนการกำหนดวิธีปฏิบัตินี้ ให้การประกันดังกล่าว ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป ส่วนกรณีผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ต้องดำเนินการทำประกัน

ด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา ๑ ปี ก็ให้
ดำเนินการตามวิธีปฏิบัตินี้
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
จึงแจ้งมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
นริศ ชัยสูตร
(นายนริศ ชัยสูตร)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักมาตรฐานค่าตอบแทนและสวัสดิการ
กลุ่มงานสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ
โทร ๐-๒๒๙๘-๖๐๘๘

หนังสือสัญญาการใช้เงิน

เขียนที่.....(๑).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๒).....อายุ.....ปี ผู้ให้สัญญา
 อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง.....
 สำนัก/ส่วน/กอง.....กรม.....กระทรวง.....
 ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๓).....
 ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรมบัญชีกลาง และ.....(๓).....ได้เบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับการใช้สิทธิของข้าพเจ้า ถ้าปรากฏในภายหลังว่าข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินตามจำนวนที่ได้ใช้สิทธิไปให้แก่ทางราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒. หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการเรียกเงินคืน รวมทั้งค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓. เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ.....(๔).....มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๓).....ตามหนังสือสัญญาค้ำประกันลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ ๔. เมื่อ.....(๓).....ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ หากข้าพเจ้าไม่ดำเนินการดังกล่าว ข้าพเจ้ายินยอมให้.....(๓).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวก่อน

ในการแจ้งเรื่องใด ๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก.....(๓).....มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ระบุไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้น ๆ แล้ว

ข้อ ๕. เมื่อ.....(๓).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ.....(๓).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

เพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายในเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายินยอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของแผ่นดิน

หาก.....(๓).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก.....(๓).....

ข้อ ๖. ....(๓).....โดย.....(๕).....ตำแหน่ง.....เป็นผู้ดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ กับ.....ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย.....สำนัก/ส่วน/กอง.....กรม.....กระทรวง.....จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้خذใช้หนี้ตามสัญญาครบถ้วนถูกต้องแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามสัญญานี้.....(๓).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าไถ่ถอนการประกันหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นคำขอ

สัญญานับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่.....(๓).....หนึ่งฉบับและเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....(๒).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ.....(๕).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

หมายเหตุ

- (๑) กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัด หรือจังหวัด
- (๒) ชื่อผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลพร้อมรายละเอียด
- (๓) ส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือจังหวัด
- (๔) ชื่อผู้ค้ำประกัน
- (๕) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ.๒๕๓๔

กรณีผู้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลนำทรัพย์สินมาเป็นประกันให้กรอกรายละเอียดตาม ข้อ ๓.๑ หากนำบุคคลมาประกันให้กรอกรายละเอียดเฉพาะข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และ ข้อ ๖

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่.....(๑).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๒).....อายุ.....ปี อาชีพ.....
 ตำแหน่ง.....สังกัด.....อัตราเงินเดือน.....บาท
 อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อ.....(๓).....เพื่อเป็นหลักฐาน
 ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่.....(๔).....ได้ขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล โดยทำ
 หนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกันวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ไว้ต่อ.....(๓).....เพื่อ
 ประกันการขอใช้สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันอย่างลูกหนี้ร่วม

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกัน.....(๔).....
 โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือการใช้เงินค้ำประกันนั้นทุกประการ

ข้อ ๓ หาก.....(๔).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ.....(๓).....
 ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่าง ๆ จากหนี้ดังกล่าวแทน
 .....(๔).....โดยมีพักต้องใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และ ๖๙๐ แห่งประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ในกรณีที่.....(๓).....ยอมผ่อนเวลาหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไข
 หนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกันให้แก่.....(๔).....ในทุกกรณี ถือว่าข้าพเจ้าตกลงในการผ่อนเวลา
 หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ๆ ด้วย โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

ข้อ ๕ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญา นี้ จนกว่ามูลหนี้
 ตามสัญญาการใช้เงินค้ำประกันจะระงับสิ้นไป และจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่.....(๔).....
 ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกัน

ข้อ ๖ หาก.....(๔).....ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือเป็นบุคคลไร้ความ
 สามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้.....(๓).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใด
 อันทำให้.....(๔).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินค้ำประกันได้ ข้าพเจ้ายินยอม
 ให้.....(๓).....เรียกร้องเงินทั้งหมดที่.....(๔).....ค้างชำระจากข้าพเจ้าได้ทันที

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจ
ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ.....สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ

- (๑) กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัด หรือจังหวัด
- (๒) ชื่อผู้ค้ำประกัน
- (๓) ส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือจังหวัด
- (๔) ชื่อผู้ขอรับเบี้ยหวัดบ้านานาญซึ่งใช้สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๑๒๒

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ อธิการบดี ผู้บัญชาการ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๖.๕ / ว ๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสัญญาการใช้เงินคืน (แบบ ชงค.)

๒. หนังสือสัญญาค้ำประกัน (แบบ คปก.)

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดเรื่องการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวต้องทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัดตามวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

โดยที่ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบบางฉบับ ซึ่งมีผลทำให้วิธีปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่ สมควรที่จะกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญและเพื่อให้การจ่ายบำเหน็จบำนาญไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงให้ยกเลิกเรื่อง การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๖.๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๒ และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการประเภานั้นๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำมิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

๒. การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคน ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคน ที่ได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญหรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้น กำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกัน ภายในวงเงินบำเหน็จปกติที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒(๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะกาล และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒(๔)

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่า วงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒(๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้นๆ กำหนดไว้

๔. ภายในระยะเวลา ๓ เดือนก่อนครบกำหนด ๓ ปีนับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนต่อเนื่องต่อไปได้ และให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๕. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบโดยด่วนพร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย

๖. หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการหรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำดังกล่าว หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และนำเงินส่งคลังตามระเบียบของทางราชการต่อไป

๗. สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมากที่ กค ๐๕๒๖.๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๒ ไว้แล้วก่อนการกำหนดวิธีปฏิบัตินี้ ให้การประกันดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป ส่วนกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ต้องมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ของวิธีปฏิบัตินี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงแจ้งมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นริศ ชัยสูตร

(นายนริศ ชัยสูตร)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

โทรศัพท์ ๐-๒๒๗๓-๙๖๐๗

โทรสาร ๐-๒๖๑๘-๔๘๓๐

หนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่.....(๑).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๒).....อายุ.....ปี ผู้ให้สัญญา
อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง.....
สำนัก/ส่วน/กอง.....กรม.....กระทรวง.....
ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับ.....(๓).....ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๔).....ผู้รับสัญญา
ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องราวขอรับเงิน.....(๓).....และกรมบัญชีกลางได้สั่งจ่ายเงิน
บำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าพเจ้าตามหนังสือ.....(๕).....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เป็นเงินบำเหน็จปกติ.....บาท.....สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน
เดือนละ.....บาท.....สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน
ภายในระยะเวลา ๓ ปี เป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่าข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้า
ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจาก
ทางราชการ

ข้อ ๒. หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอม
ให้ทางราชการเรียก้องเงินดังกล่าวคืน รวมทั้งค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าว
คืนด้วย

ข้อ ๓. เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๖)
๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้
ต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สิน

ดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ.....(๗).....มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตาม
สัญญานี้โดยได้ทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๔).....ตามหนังสือสัญญาค้ำประกันลง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ ๔. ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ.....(๔).....ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้.....(๕).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวก่อน

ในการแจ้งเรื่องใด ๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก.....(๕).....มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ระบุไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้น ๆ แล้ว

ข้อ ๕. เมื่อ.....(๕).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ.....(๕).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับเงินที่เหลือภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของแผ่นดิน

ถ้า.....(๕).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก.....(๕).....

ข้อ ๖. ....(๕).....โดย.....(๘).....ตำแหน่ง.....เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ กับ.....(๒).....ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย.....สำนัก/ส่วน/กอง.....กรม.....กระทรวง.....จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ขีดใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามสัญญานี้.....(๕).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าไถ่ถอนการประกันหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นคำขอ

สัญญานับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่.....(๕).....หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....(๒).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ.....(๘).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

หมายเหตุ

- (๑) กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัด หรือจังหวัด
- (๒) ชื่อผู้ทำสัญญาพร้อมทั้งรายละเอียด
- (๓) บำเหน็จปกติ บำนาญ บำเหน็จรายเดือน
- (๔) ส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือจังหวัด
- (๕) หนังสือสั่งจ่ายบำเหน็จ บำนาญ
- (๖) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญนำทรัพย์สินมาเป็นประกันให้กรอกรายละเอียดตามข้อ ๓.๑ หากนำ บุคคลมาประกันให้กรอกรายละเอียดเฉพาะข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖
- (๗) ชื่อผู้ค้ำประกัน
- (๘) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔

(แบบ คปก.)

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๑).....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....อัตราเงินเดือน.....บาท

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อ.....(๒).....เพื่อเป็นหลักฐาน
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่.....(๓).....ได้ขอรับ.....(๔).....โดยทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนฉบับลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ไว้ต่อ.....(๒).....เพื่อประกันการขอรับเงิน.....(๔).....ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันอย่างลูกหนี้ร่วมภายในวงเงิน.....บาท (๕)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ.....(๓).....โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้นทุกประการ

ข้อ ๓ หาก.....(๓).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ.....(๒).....ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่าง ๆ จากหนี้ดังกล่าวแทน.....(๓).....ภายในวงเงินค้ำประกันทันทีโดยมิพักใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และ ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ในกรณีที.....(๒).....ยอมผ่อนเวลาหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนให้แก่.....(๓).....ในทุกกรณี ถือว่าข้าพเจ้าตกลงในการผ่อนเวลาหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ๆ ด้วย โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

ข้อ ๕ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญานี้ จนกว่ามูลหนี้ตามสัญญาการใช้เงินคืนจะระงับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่.....(๓).....ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๖ หาก.....(๓).....ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้.....(๒).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใด อันทำให้.....(๓).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้.....(๒).....เรียกร้องเงินทั้งหมดที่.....(๓).....ค้างชำระจากข้าพเจ้าได้ทันที

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจ
ดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ.....สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ

- (๑) ชื่อผู้ค้ำประกัน
- (๒) ส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือจังหวัด
- (๓) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ
- (๔) ประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ / บำนาญ / บำเหน็จรายเดือน)
- (๕) จำนวนเงินที่ค้ำประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือ
บำเหน็จ รายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
พ.ศ.๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๓๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๓๘

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๒

บรรดาคำสั่งหรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒

การยื่นขอเบิกเงิน

ข้อ ๘ การขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาล ในสถานพยาบาลของทางราชการประเภทผู้ป่วยภายใน เมื่อผู้มีสิทธิจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลไปก่อนแล้ว ให้นำใบเสร็จรับเงินมาขอเบิกตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๔ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสถานพยาบาลมีความจำเป็นต้องส่งตัวผู้ป่วยไปเข้ารับการรักษาพยาบาลเป็นครั้งคราวในสถานพยาบาลของเอกชน

(๒) กรณีที่สถานพยาบาลไม่มียา เลือดและส่วนประกอบของเลือด หรือสารทดแทน น้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ออกซิเจน อวัยวะเทียมหรืออุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคหรือสถานพยาบาล ไม่อาจให้การตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์ได้ และผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลจะต้องซื้อหรือรับการ ตรวจทางห้องทดลอง หรือเอกซเรย์จากสถานที่อื่น

(๓) กรณีออกจากราชการของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด และอยู่ในระหว่างการ พิจารณาส่งจ่ายเงินบำนาญ เบี้ยหวัด

(๔) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้า ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๙ การขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถาน พยาบาลของทางราชการประเภทผู้ป่วยภายนอก หรือกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของ เอกชน หรือกรณีการใช้สิทธิเบิกเพิ่มเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือกรณีที่กำหนดในข้อ ๘ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามแบบที่กรมบัญชี กลางกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลต่อผู้บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการ ใช้สิทธิตามข้อ ๑๑ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับถัดจากวันที่ปรากฏในหลักฐานการรับเงิน หากพ้นกำหนด เวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้มีสิทธิหมดสิทธิในการขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในรักษา พยาบาลครั้งนั้น เว้นแต่จะเป็นกรณีตามข้อ ๘ (๓) และ (๔) ให้นำมาเบิกได้ตามสิทธิภายในหนึ่งปี นับแต่วัน ที่รับทราบการส่งจ่ายบำนาญ เบี้ยหวัด หรือวันที่รับทราบคดี หรือกรณีถึงที่สุด

.....

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

วราเทพ รัตนากร
(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง